

2. Uważamy, że znacznie winien ulec tekst Zobowiązania Instruktorskiego. Obecnie obowiązujący zawiera deklaracje postawy polityczno-swiątopoglądowej, co sprzeczne jest z przyjąta powszechnie zasadą tolerancji. Ponadto jest on zbyt długi. W związku z powyższymi proponujemy następujący tekst, który jest wolny od wyżej wymienionych deklaracji i odnosi się jedynie do obowiązków instruktora wobec powierzonej mu młodzieży, oraz określa jego stosunek do ZHP:

ZOBOWIĄZANIE INSTRUKTORSKIE

Ja PRZYJMUJE OBOJĄZKI INSTRUKTORA ZHP, SWĄ PRACĘ WYCHOWANĄ BĘDĘ JAK NAJLEPIEJ SŁUŻYĆ POLSCE, WYCHOWUJĄC MŁODZIEŻ W DROGĘ WIERNEJ PRAWA I PRZYRZECZENIA HARCERSKIEGO, ZOBOWIĄZUJE SIĘ STAŁE PRACOWAĆ NAD SOBĄ I POLEPIAĆ SWĄ WIEDZĘ INSTRUKTORSKĄ, POWIERZONEGO MI STANOWISKA NIE OPUSZCZYĆ SAMOWOLNIE.

"HARCERSTWO I OCZYSZCZENIE SPOŁECZEŃSTWA"

Wprowadzenie powyższych tekstów Prawa i Przyrzeczenia Harcerskiego oraz Zobowiązania Instruktorskiego będzie miało zasadnicze znaczenie w podniesieniu prestiżu Harcerstwa w oczach młodzieży i społeczeństwa. Służyć temu powinno również spełnienie następujących, bardzo ważnych dla Harcerstwa warunków:

- 1/ Uznanie możliwości współpracy jednostek harcerskich ze wszystkimi, istniejącymi w Polsce ruchami i organizacjami społecznymi i politycznymi.
- 2/ Umożliwienie nawiązania kontaktów przez harcerskie środowiska z różnymi organizacjami skautowymi oraz podjęcie starań o wstąpienie ZHP do Międzynarodowego Biura Skautów.
- 3/ Uznanie przez ZHP faktu, że jest kontynuatorem całej historii i tradycji polskiego ruchu harcerskiego. Wynika stąd równoprawne traktowanie wszystkich okresów istnienia Związku i nie manipulowania jego historią /np. ignorowanie 75 rocznicy założenia Harcerstwa, a uroczyste obchody rocznicy Zjazdu Łódzkiego/.
- 4/ Władze Związku powinny dokończyć wszelkich starań by utrwalać i upowszechniać dzieje i tradycje ruchu harcerskiego, m.in. przez:
 - utworzenie instytucji państwowej "MUZEUM HARCERSTWA",
 - systematyczne prowadzenie badań historycznych w odpowiednim zespole lub komisji skupiającej historyków zawodowych /przeciwnicy się likwidacji Zespołu Historycznego GK ZHP/
 - systematyczne prowadzenie i otwieranie /tych, które zostały bezczynnie zamknięte/ na wszystkich szczeblach organizacyjnych profesjonalnych archiwów harcerskich oraz bibliotek,
 - wspieranie działalności wszelkich zespołów społecznych zajmujących się historią np. Górnogwizdowych Komisji Historycznych oraz Harcerskich Kragów Seniorów
 - stałe wydawnictwo z tej tematyki np. b. seria ZHP ZH GK ZHP, periodyk - b. Harcerski Informator Historyczny /pytany się, dlaczego zlikwidować b. interesujące rozwijające się wydawnictwo ? /,
 - opisy i filmy z miejscami pamięci /np. Trobki/.

- 5/ Nawiązanie kontaktów z ZHP na emigracji i umożliwienie jednostkom harcerskim różnorodnych działań w tym kierunku.
- 6/ ZHP musi się łączyć z uczuciami religijnymi większości swoich członków. Niedopuszczalne jest więc kwestionowanie udziału młodzieży harcerskiej w uroczystościach religijnych. Wobec istniejącego uznania, przez władze Związku istniejących związków i organizacji Harcerskich i nawiązanie z nimi organizacyjnej współpracy np. przez powołanie kapelanów harcerskich/.

archiwum

Historia dyskusji

Projekt stanowiska Rady Hufca ZHP Kraków - Śródmieście im. M. Kopernika przed IX Walnym Zjazdem Związku Harcerstwa Polskiego opracowany przez Komisję Rady Hufca.

W ostatnim czasie mamy do czynienia z wynikami zamierzającymi do wprowadzenia zmian w życiu społeczno-politycznym naszego kraju, z dążeniem do realizacji prawdziwej demokracji i pluralizmu we wszystkich dziedzinach. ZHP jako ruch wychowujący młodzież do obywatelskiej dojrzałości, aby być wiarygodnym i pozytywnie postrzeganym w społeczeństwie winien przyłączyć się do tych wysiłków i dążeń.

Wymogiem chwili jest, by w harcerstwie zapadły jednoznacznie decyzje zapewniające faktyczne zmiany w kierunku:

- określenia takiej sylwetki ideowej harcerza, by była ona zgodna z 77-letnią tradycją polskiego harcerstwa, niosącą z sobą wartości sprawdzone w trudnych chwilach, a i współczesnemu Narodowi i Państwu potrzebne,
- stworzenia z ZHP organizacji elitarniejszej moralnie, ceniącej się wolnością przekonań swych członków, rządzonej demokratycznie i spełniającej społeczne oczekiwania.

Wprowadzenie wyżej wymienionych zmian o kapitalnym dla dalszego bytu Organizacji znaczeniu, wymaga następujących, naszym zdaniem działań:

1. Sprawa zasadniczej wagi jest uznanie za obowiązującą w ZHP Prawa i Przyrzeczenia Harcerskiego, określającego pożądaną sylwetkę harcerza. Uznajemy, że zadanie to najlepiej spełnią poniższe, funkcjonujące z niewielkimi zmianami od 1914 roku Prawo i Przyrzeczenia Harcerskie, łączące piękne i sprawdzone tradycje z wymogami współczesności.

PRZYRZECZENIE HARCERSKIE

MIAM SZCZERĄ WOLĘ CAŁYM ŻYCIEM PEŁNIĆ SŁUŻBĘ BOGU /dla wierzących/ lub DOBRU NAJWYŻSZEMU /dla niewierzących/ I POLSCE, NIEŚĆ CHĘTNIE POMOC BLIŹNIEM, BYĆ POSŁUSZNYM PRAWU HARCERSKIEMU.

Powyższe PRAWO Przyrzeczenia spełnia w sposób jak najbardziej szeroki, warunek tolerancji w ZHP. Umieszczenie określenia "Dobre Najwyższe" podkreśla przyświecającą harcerstwu intencję wychowania każdego człowieka w duchu przyjaźni w całym cywilizowanym świecie wartości takich jak wolność, sprawiedliwość, szacunek dla ludzkiego życia, otaczającej nas przyrody, niezależnie od prezentowanego światopoglądu. Koncepcję wprowadzenia zwrotu "Dobre Najwyższe" przyjęto za tekstem Przyrzeczenia z 1947 roku.

PRAWO HARCERSKIE

1. HARCERZ SŁUŻY POLSCE I SUMIENNIE SPEŁNIA SWOJE OBOJĄZKI.
2. MA SŁOJĘ HARCERZA POLEGAJ JAK NA ZAWISZY.
3. HARCERZ JEST POZYTYWNY I NIEŚIE POMOC BLIŹNIEM.
4. HARCERZ W KAŻDY WIDZI BLIŹNIEGO, A ZA BRATA UWAŻA KAŻDEGO INNEGO HARCERZA.
5. HARCERZ POSTEPUJE DO RYCERSKU.
6. HARCERZ JEST POSŁUSZNY RODZICOM I SWOIM PRZEDSIÓDNYM.
7. HARCERZ NIEBUJE PRZYRODĘ I STARA SIĘ JĄ POZNAĆ.
8. HARCERZ JEST ZAWSZE POCODNY.
9. HARCERZ JEST OZCZYSTY I OPIARNY.
10. HARCERZ JEST CZYSTY W MYŚLI, NOŚCI I UCZYNACH, NIE PILI TYTONIU, NIE PIJE NAPOJÓW ALKOHOLOWYCH I WŁOZY Z NAŁOGAMI.

Wydaje się nam, że 10 punkt wymaga korekty polegającej na dodaniu postulatu walki z nałogami. W ten sposób znajdzie swe odbicie niebezpieczeństwo wielości psychicznych i fizycznych uzależnień, w które może popaść we współczesnym świecie.

- Opieka materialna i moralna nad kadra instruktorską. Należy i zgubnie dla ZHP jest reprezentowanie instruktorów na działalności harcerskiej, niezgodną z aktualną linią Związku.
- Ze względu na poziom wykształcenia harcerskich instruktorów wiązanie posiadania stopnia instruktorskiego z harcerskim.
- Kwalifikowanie rzeczywiste instruktorów:
 - materialno: - system nagród, -stypendium, -uprawnienia pedagogiczne, -system państwowych uprawnień instruktorskich /np. zniżki komunikacyjne i turystyczne/,
 - moralno: -udrobnienie systemu wybierania do władz harcerskich instruktorów liniowych, -szersze nagradzanie odznaczaniem związkowymi i państwowymi młodszymi instruktorami.
- Każną rolę w ZHP spełnia kadra etatowa. Powinna ona być godziwie wynagradzana i osadzona jak najbliższej drużynie i szczeplów, powinna spełniać wobec nich rolę usługową.

METODA HARCERSKA

Przez lata swego istnienia Harcerstwo wypracowało specyficzny sposób postępowania ze swymi członkami - metodą harcerską. Wiele ruchów i organizacji młodzieżowych wykorzystuje tę metodę. Przemiany w życiu młodzieży powodują konieczność przekształcania pewnych elementów metodyki, a z drugiej strony -uwzględnianie całego dorobku różnych pokoleń i środowisk harcerskich. Wydaje się nam konieczne dokonanie następujących zmian:

- 1/Przeważanie odrębności metodycznej, programowej i organizacyjnej dla harcerstwa młodzieży i młodzieży oraz jego pionów wiekowych: zuchów, harcerzy, st.harcerzy. Umożliwi to tworzenie odpowiednich dla chłopców i dziewcząt nowych form działania i atrakcyjny program. Dyringniej nie powoduje to rozbitcia Harcerstwa, bowiem na każdym szczeblu będą istniały naturalne więzy współpracy.
- 2/Elastyczne wprowadzenie 5 stopniowego systemu stopni harcerskich, odrębnie dla harcerzy i harcerów /młodzik-ochotniczek, wywiadowca i tropicielka, świk-pionierka, HO/Vęłowniczka, Harcerz i Harcerka Rzeczpospolitej/ wg wymagań opracowanych przez środowisko krakowskie, gdyż są one:
 - zgodne z tradycją,
 - właściwe dla rozwoju psychicznego i fizycznego młodzieży,
 - podkreślają ciągłość wychowawczą w ZHP,
 - prawidłowo powiązane z systemem sprawności,
 - sprawdzone w czasie kilkuletniej praktyki.

3/Niekwalifikowanie przez władze harcerskie różnorodnych działów i nowości metodycznych, informowanie o nich w harcerskich środkach prasy, a z drugiej strony niewprowadzanie ogólnie przez te władze żadnych zasadniczych zmian w metodzie harcerskiej.

Następna sprawa jest właściwe rozpatrzenie wstępnego stopnia instruktorskiego odnośnie funkcji przybożnego.

ORGANIZACJA

Harcerstwo nie może funkcjonować bez struktury organizacyjnej. Wszystkie instancje harcerskie muszą jednak spełniać rolę służebną wobec harcerskich środowisk: instruktorów, drużyn, szczeplów. Wynaga to spełnienia następujących zasad:

- 1/Struktura władz harcerskich jest przez środowiskiem poprzez:
 - pomoc materialną,
 - reprezentowanie Harcerstwa i ochrona jego interesów.

PROGRAM

Ogólnie ZHP stoi przed zadaniem wypracowania z jednej strony modelu Harcerstwa dla wszystkich, drugiej zaś z uwzględnieniem potrzeby ukonkretnienia organizacji i umożliwienia różnorodny sposób działania takiego samego, drugiej -stymulowania w teorii/ szerokie możliwości i perspektywy dla wszystkich, a z drugiej strony - ruchu wychowawczego, drugiego -rozwoju, niezaprzeczając, głębokie przeszycia, możliwości kształtowania własnej osobowości, hartowania ducha i ciała, wymagającego jednak jednoznacznej postawy, związanej na przykład ogólnym tonem i prądami.

Ważne jest, że nie tylko ze względu na ogólny brak kadry i środków nie jest możliwe funkcjonowanie ZHP jako organizacji dla wszystkich. Należy więc zdecydować się na Harcerstwo elitarne, mające dużo mniej członków, ale w perspektywie dużo większe znaczenie w środowisku.

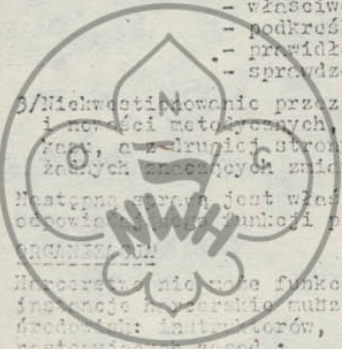
Program harcerski nie może być kształtowany centralnie: aby program był atrakcyjny, aby tworzył go ludzie-indywidualści, aby ludzie tego pokroju byli przez nas przyłączani - należy odejść od płytkiej masowości od centralnych kampanii, akcji, udarek, itp., od programowania i realizacji pracy harcerskiej w instancjach. Dlatego powinny być spełnione następujące zasady, gwarantujące taki kierunek:

- 1/Program wyodrębnienie programów swą pracą, a harcerskie władze służą tylko pomocą programową. Nie powinna funkcjonować żadna obowiązkowa kadra programowa ZHP. Władze związku, nie powinny narzucać żadnych obowiązkowych akcji programowych i przystać centralnie do celów programów nawet Alort-Haczol, które powinny być tylko propozycjami. Istotny udział harcerstwa w nich powinien być uzyskiwany przez ich atrakcyjność programową i sprawność organizacyjną.
- 2/Drugim harcerskim i ruchem może prowadzić dowolną działalność programową i metodyczną bez zgody władz harcerskich, jeżeli tylko działalność ta jest zbieżna z ogólnymi prądami państwowymi i Konstytucją, ERL, a także Harcerstwem, Prawem i Przyszłościem Harcerskim.
- 3/Instancje ZHP powinny być obejmowanie swym zasięgiem jak najszerszych sfer młodzieżowych. Nie powinno nam zależeć jednak na tworzeniu Harcerstwa na wszelką cenę, w środowiskach nie posiadających możliwości kadrowych nie zapewniających odpowiedniego poziomu harcerskiej służby. Należy więc zdecydowanie odejść od masowości Harcerstwa i wierzenia w siły ilościowe w sensie jednostek harcerskich.
- 4/Rozróżnienie różnice między Harcerstwem miejscowym, środowiskowym a Harcerstwem wiejskim, posiadającym zupełnie inną specyfikę. Wydaje się koniecznym uwzględnienie tej specyfiki w programie ZHP i zasadach temu ram organizacyjnych.

INSTRUKTORZY

1/ Harcerstwo centralnie miejsce porinier zajmować instruktor społeczny. Pragnięmy, aby był autentycznym wychowawcą, rozumiejącym potrzeby harcerzy czy zuchów, który potrafi umobilizować młodych ludzi do działania, wychowując ich na przykładzie własnego postępowania. Ważne są też w Harcerstwie osoby o dużej osobowości, indywidualnej i silnej intelektualnie i organizacyjnie, którzy Harcerstwu przyniosą energię, ale też otrzymująby godną satysfakcję aby taki stan osiągnąć ZHP musi spełniać następujące warunki:

- 1/Trzeba jednoznacznie postawić moralną kadry. Nie może być apodyktycznych sprzeczek z obowiązkami harcerza przed instruktorami.
- 2/Wykształcenie instruktorów powinno być oparte na tradycyjnych zasadach metodycznych, prowadzona w przybliżeniu do tego środowiskach i przez doświadczonych instruktorów-pracowników.

archiwum

Warunkiem funkcjonowania harcerskich struktur organizacyjnych jest spełnianie powyższych ról.

2. Należy zdecydowanie odejść od rozbudowanej sprawozdawczości harcerskiej a w przypadkach koniecznych dokonywać za pomocą atrakcyjnych, harcerskich metod.
3. System władzy w ZHP powinien być oparty na dotychczasowym podziale na władzę:
 - ustawodawczą - Rady odpowiedniego szczebla,
 - wykonawczą - podległe Radom komendy,
 - kontrolną - niezawisłe komisje instruktorskie i rewizyjne.

Władze te są wybierane przez Konferencje odpowiedniego szczebla. Nie należy rezygnować z powodów kadrowych czy organizacyjnych z powyższej, demokratycznej struktury władzy.

4. Bez względu na przyjęcie, że wszystkie władze harcerskie pochodzą z wyboru i nie podlegają zatwierdzeniu przez władze wyższe.

OBOZOWNICTWO

Najwartościowszą formą harcerskiego działania jest właśnie obozownictwo. Daje wypełnić możliwości oddziaływania na młodzież, uczy samodzielności i odpowiedzialności. Organizowane przez kadrę społeczną jest także stosunkowo tanim wysiłkiem. Jednak wielość kłopotów stawiają pod znakiem zapytania organizowanie w przyszłości obozów i zimowisk. Potrzebne są następujące, zdecydowane działania podjęte wspólnie z instytucjami państwowymi:

- 1/ uproszczenie finansowej dokumentacji obozowej i zimowiskowej oraz zasad przygotowywania i rozliczania AL, AZ /tak jak np. w PTTK/
- 2/ skoordynowanie planów wizytacji obozów tak, by ograniczały się do niezbędnego minimum, konieczność uzgodnienia z władzami państwowymi: - oświat., sanit., administr.
- 3/ przeprowadzenie badań ekologicznych i wypracowanie takiego modelu obozowania, który byłby najmniej szkodliwy dla przyrody, a jednocześnie pozwala na organizację obozów puszczajskich,
- 4/ przywrócenie dawnego systemu załatwiania miejsc obozowych, czyli zrzeczenia z tego, aby miejscowa komenda chorągwi była dysponentem terenów obozowych, gdyż komendy te nie mają żadnego wpływu na organizację obozów, a żądają za zgodę na obozowanie różnych świadczeń,
- 5/ w porozumieniu z władzami oświatowymi i administracyjnymi zmienienie zasad wykorzystywania szkół i internatów, tak, aby każda jednostka wg własnych potrzeb miała możliwość organizowania akcji w budynku,
- 6/ zmianę nieczytelnych wymagań sanitarnych, niemożliwych do spełnienia przez jednostki harcerskie,
- 7/ uregulowanie w skali kraju wysokości dotacji i dopłat budżetowych na wszystkie środowiska,
- 8/ poprzez swoich przedstawicieli we władzach państwowych doprowadzenie do tego, aby część kwot uzyskiwanych z kar za zatrucie środowiska przeznaczyc na dofinansowanie obozów i zimowisk harcerzy z rejonów obciążonych klęską ekologiczną,
- 9/ zdecydowane działania mające na celu uproszczenie i odbiurokratyzowanie organizacji harcerskich obozów zagranicznych. Obozy zagraniczne powinny być traktowane tak samo jak krajowe, tym bardziej, że nie są dotowane.

- 10/ Rozszerzeniu i zmianie powinna ulec wymiana bendewizowa z krajami socjalistycznymi. Powinna polegać również na udostępnieniu miejsc, gdzie można organizować normalne harcerskie obozy i zimowiska /np. Ukraina Zachodnia, Faleńszczyzna, Pojezierze Meklemburskie, Tatry Szwackie, Łęgierska Puszcza/. Niekwestionuje wydaje się nam włączenie Harcerstwa w formy pracy specyficzne dla innych organizacji zwłaszcza pionierskich.

HARCERSKIE GOSPODAROWANIE

Jesteśmy świadkami bardzo szybko i znacząco zmieniającej się sytuacji ekonomicznej w Polsce. My harcerze nie możemy wobec tego stać na uboczu, bo dotyczy to każdego Polaka. Harcerstwo musi być prawdziwą szkołą gospodarności i ekonomicznego myślenia, dającego także harcerzom możliwość samorealizacji w tym obszarze. Musimy odejść od jakowejś deklaracyjności, a wprowadzić realne, racjonalne działania gospodarcze. Choć nie jest możliwa pełna samowystarczalność finansowa Związku, powinniśmy dążyć do jak najszerszego zabezpieczenia środków własnymi siłami. Dlatego muszą być spełnione następujące warunki:

- 1/ Zdecydowane uproszczenie wewnętrznej dokumentacji i przepisów gospodarczych. Harcerskie jednostki nie są przedsiębiorstwami i nie powinny być w taki sam sposób traktowane.
- 2/ Umożliwienie silniejszemu środowiskom - hufcom, szczeplom posiadania obywateli prawnej oraz związanych z tym praw i obowiązków.
- 3/ Jednoznaczne określenie stabilnych przepisów gospodarczych, powinny one być jasne, zwięzłe, logiczne i przede wszystkim rzadko się zmieniające. Na bieżąco /i z odpowiednim wyprzedzeniem/ powinny jedynie być weryfikowane stawki finansowe.
- 4/ Ujednolicenie zasad przyznawania dotacji i innych środków przez władze państwowe. Niedopuszczalne są różnice w traktowaniu młodzieży z różnych środowisk.
- 5/ Umożliwienie szczeplom, hufcom, chorągwiom prowadzenia własnej działalności gospodarczej /spółdzielnie harcerskie, spółki, udziały w przedsiębiorstwach/ należy wystąpić do władz państwowych o zmianę przepisów podatkowych, tak, aby zyski z ich działalności przechodziły w całości dla harcerskich właścicieli.
- 6/ Zdecydowanie zmieścić obowiązujące zasady współpracy z wojskiem. Możliwość wojska są ogromne, nasza potrzeby również, a przekazywane przez wojsko środki głąb w harcerskiej biurokracji.
- 7/ Umożliwienie poprzez zmianę przepisów podatkowych sprawowania realnego patronatu nad jednostkami harcerskimi przez zakłady pracy.
- 8/ Sporządzenie wypełnienia przez CSH i "Harctur" potrzeb harcerzy, a w przypadku niemożności zrealizowania tych potrzeb - stworzenie na szczeblu Związku odpowiednich organizacji gospodarczych, realizujących te zadania i dających ZHP odpowiedni zysk.

ZAKOŃCZENIE

W sprawach zmian Statutu ZHP stwierdzamy, że konieczne są następujące, rzetelnie potraktowane działania:

- 1/ Zdecydowane uelastycznienie warunków działania ZHP na wszystkich szczeblach organizacyjnych.
- 2/ Odejście od sztywnych, pompatoznych sformułowań.

PRZYRĘCZENIE

Mam szczerą wolę, całym życiem, pełnić służbę Bogu i Polsce,
 nieść chętną pomoc bliźnim, być posłusznym Prawu Scoutowemu.
 lub

Mam szczerą wolę, całym życiem, pełnić służbę Polsce,
 nieść chętną pomoc bliźnim, być posłusznym Prawu Scoutowemu.

PRAWO

1. Scout jest zawsze gotów pełnić służbę w dobrej sprawie, nie opuści nikogo w potrzebie, chętniej daje niż bierze.
2. Scout jest odważny i sprawiedliwy, mówi prawdę, wiernie dotrzymuje danego słowa, sumiennie spełnia swoje obowiązki.
3. Scout daje dobry przykład innym, wszystko co robi, wykonuje najlepiej jak potrafi.
4. Scout kocha swoich najbliższych, z miłością buduje swój rodzinny dom, uciechą pracą narabia na jego utrzymanie.
5. Scout w każdym bez wyjątku szanuje Człowieka, jest bratem każdego innego scouta, ma przyjaciół na całym świecie.
6. Scout chroni życie w każdej jego postaci, jest przyjacielem zwierząt i obrońcą przyrody.
7. Scout jest pogodny duchem, ma silną wolę, nie zniechęca się, z uśmiechem pokonuje trudności.
8. Scout wymaga od siebie więcej niż od innych, stale pracuje nad sobą, eliminując wady i rozwijając zalety charakteru.
9. Scout codziennie wie więcej niż wiedział, potrafi więcej niż potrafił.
10. Scout jest wolny od nałogów psujących ducha i ciało, dba o własne zdrowie i sprawność.

3/Uwzględnienie zmian ideowych, jakim podlega polskie społeczeństwo.
Konkretna rozwiązania zaproponowaliśmy w niniejszym stanowisku.

Stwierdzamy, że są to warunki zasadnicze zwrotu w działaniu Związku Harcerstwa Polskiego. Jeżeli nie zostaną spełnione, odcijdziemy od idei, którym od 77 lat służymy, przestaniemy być dla młodzieży atrakcyjnym ruchem, a staniemy się zbiurokratyzowaną organizacją dla dzieci i młodzieży, organizacją pozbawioną w społeczeństwie uznania i autorytetu.

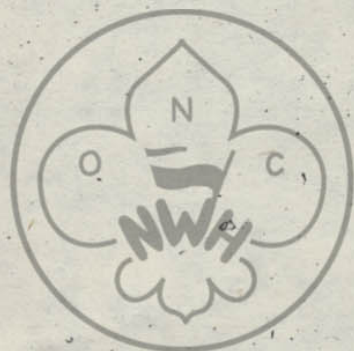
Prosimy Was, abyście przeczytali ten list i przekazali nam swoje stanowisko, zaproponowali także inne problemy, które należałoby rozwiązać. Chcemy, aby tak wzbogacony zapis stał się poglądem instruktorów naszego Hufca i został zaprezentowany na Zjeździe ZHP.

C z u w a j

Komisja Rady
Hufca ZHP Kraków-Śródmieście

hm Remigiusz Bockenk HO
hm Bogusław Koźmider HO
płm Maciej Kurzyniec HR
płm Janusz Przyborowski HO
płm Marcin Słazak HO
płd Tomasz Świerkosz HO

Pow.w KH Śródm.
7.07.1988r.
200 egz.
nr zlec. /88.

archiwum

